

تعریف ناروانی (لکنت)

ناروانی عبارت است از تکرار، کشش و یا قفل شدن های غیر ارادی کلمه یا بخشی از کلمه که فرد قصد بیان آن را دارد. تشخیص ناروانی در اوایل شروع بخاطر نوسانی بودن ناروانی دشوار است.

انواع ناروانی در گفتار:

- ناروانی طبیعی (بین 2 تا 6 سالگی)
 - لکنت اولیه (2 تا 8 سالگی)
 - لکنت متوسط (6 تا 13 سالگی)
 - لکنت پیشرفته (14 سالگی به بالا)
- شیوع ناروانی 7 نفر در هر هزار نفر می باشد.

سیر پیشرفت ناروانی :

ناروانی به صورت های مختلف ایجاد می شود. معمول ترین روند پیشرفت لکنت در کودکان ، شروع لکنت با تکرارهایی بین سنین 2 تا 4 سالگی و پیشرفت آن به کشیده گویی و بعد به تدریج به گیرها رشد پیدا می کند که با تنش و بعد هم ترس و اضطراب همراه است.

عواملی که خانواده زمانی که در کودک خود علائمی از ناروانی می بیند باید رعایت کند:

- حفظ آرامش در خانه و عدم ایجاد هیجان
- اهمیت به صحبت های کودک، قطع و اصلاح نکردن گفته هایش
- سرعت پایین گفتار در خانه
- استفاده از جملات با بار معنایی و نحوی کمتر
- پرهیز از جملاتی که متمرکز بر صحبت کردن او باشد مثل " چرا اینطور حرف میزنی؟" یا " بهتر حرف بزن "
- اگر کودک آگاهی به ناروانی خود ندارد از آگاه کردنش خودداری کنند.
- در حداقل زمان به آسیب شناس گفتار و زبان مراجعه کنند.

وظایف آسیب شناس گفتار و زبان:

- مشاورات و آموزش های لازم به خانواده ، جهت ایجاد تغییرات در محیط و تعامل خانواده و فرزند
- تشخیص اینکه ناروانی در چه سطحی قرار دارد و درمان چه موقع باید آغاز شود
- تعیین بهترین روش درمانی برای هر کودک